

Българската фолклорна музика винаги докосва сърцето

Някъде бях прочела, че група „Оратница“ е по-популярна в чужбина, отколкото в България. Защо ние, българите в чужбина, ги слушаме с удоволствие, си мисля, че е ясно на всички, останалото не се наемам да коментирам, но Ви предлагам интервю, осъществено с любезната подкрепа на Тим Гюбел от фирма Fusion Embassy, който навсякъде придружава музикантите, документираща за историята на най-вълнуващите моменти от концертите и същевременно видимо е част от екипа, с всички негови радости и проблеми. Естествено за мен бе огромно удоволствие да разговарям с Иван Господинов – Попа, солист на „Оратница“, който успя някак си да се откъсне от многобройните си почтителки, за да отговори на въпросите ми.

– Доволни ли сте от настоящето си европейско турне и кои градове вече променихте със своята музика?

– Да, доволни сме, обиколихме доста места – това е едно от най-обширните ни турнета досега от гледна точка на това, че за кратко време усвоихме доста голям обем. Бяхме първо в Унгария, свирехме в Будапеща, после в Полша, където направихме 4-5 страхотни концерта, след това Германия, Холандия, сега сме в Прага, а утре заминаваме за Братислава.

– За пръв път ли концертирате в Прага и какви са Вашите впечатления от чешката публика?

– Чешката публика е винаги непредвидима, защото никога не знаем колко българи ще дойдат или колко малко чехи ще дойдат. Досега сме били три пъти в Прага, но това беше най-силният ни концерт, който сме правили.

– Към кого е насочена Вашата музика и как бихте формулирали творческата си мисия?

– Чрез нашата музика се стремим да достигнем до повече хора. Обикновено това са младите. През послед-

ните две години обаче се забелязва тенденция, че и доста по-възрастни хора идват на нашите концерти. И тогава има особен сблъсък на поколения – старите и младите се събират на едно място. Обикновено това е някой клуб или фестивал – възрастта няма значение – дали са млади или стари. Каква е идеята на групата? – да накара колкото се може повече млади хора да слушат фолклорна музика, защото тя си отива с поколение-



то от 90-те години, което е жалко. Това е култура, това е една социална мрежа, от която ние можем да се учим. Историята не е нещо минало, което си остава в учебниците, фолклорната музика трябва да се развива, защото в нея има всичко: хумор, остроумие, мъдрост. И те не са само в музиката, а в целия фолклор. Това се опитваме да направим, но го правим по наш собствен начин, така че да достига до младите хора. Много от тях може би не ни харесват, защото не харесват фолклорната музика изобщо и да кажем са повлияни от

други течения в българската музика, които аз не искам да коментирам.

– Вие пеете на живо, не използвате плейбек – не се ли притеснявате, че изпълненията Ви няма да звучат свършено?

– Напротив, аз се притеснявам, че ако пея на плейбек, тогава музиката ще звучи несвършено.

– Как се танцува на Вашата музика?

– Аау..., това е въпрос, който може би не са ми задавали – ние използваме ритми, които са традиционни за нашия регион и изобщо за Балканите – това са ритми 5/8, 7/8, 9/8. Имаме една Копаница в 11/8 – те са от фолклора, пък дори и да не са, са стандартни за нас. Особено 7/8 ръченицата – всеки българин знае ръченица. Много чужденци на нашите концерти се учат как се играе ръченица, хора...

– Всеизвестен факт е, че много чуждестранни музикални групи изпълняват българска народна музика, редица български фолклорни песни звучат в киното, включително във филми, номинирани за Оскар. Защо според Вас чужденците проявяват толкова голям интерес към нашия фолклор?

– В българския фолклор има много мистика. България е малка страна, но има различни фолклорни региони. Всеки от тях е характерен за него си – има си своя мистика, свършенство или несвършенство, за разлика от другия фолклорен регион. Няма човек, който да чуе българска музика: гайда, кавал, гъдулка и да не е бил повлиян от нея. Тя винаги докосва сърцето, ако си отворен човек, ако си широко скроен. Кара те най-малкото да си тактуваш – срещам хора, които го правят – дори да не познават музиката и да не знаят какво се пее в нея, дори и да е на български или друг език – те просто усещат това, което тя носи със себе си – позитивизма! ♦